

Zarzut trzeci dotyczy błędów w kwalifikacji okoliczności faktycznych. Zdaniem wnoszących odwołanie zaskarżony wyrok zawiera błędy w zakresie kwalifikacji okoliczności faktycznych, polegające na rozróżnieniu niektórych skutków spornej pomocy i uznaniu, że niektóre z tych skutków można oddzielić od spornej pomocy.

Zarzut czwarty dotyczy błędnego zastosowania art. 108 ust. 2 TFUE i art. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2015/1589⁽¹⁾. Zdaniem wnoszących odwołanie, w zaskarżonym wyroku błędnie zastosowano pojęcie zainteresowanej strony w rozumieniu tych przepisów, zarówno z punktu widzenia istnienia stosunku konkurencji między wnoszącymi odwołanie a beneficjentami spornej pomocy, jak i z punktu widzenia ryzyka konkretnego wpływu spornej pomocy na wnoszących odwołanie.

Zarzut piąty dotyczy błędnego zastosowania art. 39 TFUE. Zdaniem wnoszących odwołanie w zaskarżonym wyroku błędnie zastosowano art. 39 TFUE w odniesieniu do kwestii, czy wnoszący odwołanie mają status zainteresowanej strony.

Wreszcie zarzut szósty dotyczy braku uzasadnienia, ponieważ zaskarżony wyrok uchybia obowiązkowi uzasadnienia, w szczególności nie uzasadniając pozbawienia wnoszących odwołanie statusu zainteresowanej strony, stwierdzenia braku związku między sporną pomocą a ryzykiem oddziaływania projektów eksploatacji farm wiatrowych będących beneficjentami pomocy oraz nieuwzględnienia „szczególnego charakteru” działalności połowowej w rozumieniu art. 39 TFUE w ramach badania statusu wnoszących odwołanie jako zainteresowanej strony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu
29 września 2021 r. w sprawie T-342/18, Nichicon Corporation/Komisja, wniesione w dniu 9 grudnia
2021 r. przez Nichicon Corporation**

(Sprawa C-757/21 P)

(2022/C 64/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nichicon Corporation (przedstawiciele: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger, H. Kühnert, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku oraz stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2018) 1768 final z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40136 – Kondensatory) w zakresie, w jakim decyzja dotyczy wnoszącej odwołanie.
- posiłkowo, uchylenie zaskarżonego wyroku, w zakresie, w jakim
 - oddala pierwszy zarzut dotyczący błędnych ustaleń faktycznych w odniesieniu do spotkań z dnia „18 grudnia 1998 r.”, z „kwietnia/maja 2005 r.”, z „lutego 2009 r.”, z „lipca 2009 r.”, z dnia „9 marca 2010 r.” i z dnia „31 maja 2010 r.”, które stanowiły uzasadnienie dla uznania, że wnosząca odwołanie uczestniczyła w naruszeniu unijnego prawa konkurencji;
 - oddala drugą część zarzutu drugiego dotyczącego braku odpowiedzialności wnoszącej odwołanie za dwu- i trójstronne kontakty innych przedsiębiorstw;
 - oddala trzecią część zarzutu drugiego dotyczącego braku udziału wnoszącej odwołanie w jednolitym i ciągłym naruszeniu przed dniem 7 listopada 2003 r.;
 - oddala czwarty zarzut dotyczący oczywistych błędów w ocenie przy ustalaniu kwoty grzywny

i w konsekwencji częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz obniżenie grzywny w wysokości 72 901 000 EUR nałożonej na wnoszącą odwołanie do odpowiedniej kwoty;

- posiłkowo, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na czterech zarzutach:

Zarzut pierwszy odwołania: naruszenie istotnego wymogu proceduralnego, ponieważ nie sporządzono uwierzytelnionego odpisu zaskarżonego wyroku w całości.

Zaskarżony wyrok nie został podpisany własnoręcznie przez właściwych sędziów, a zatem nie został należycie sporządzony. Brak podpisów stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, w związku z czym zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony.

Zarzut drugi odwołania: błąd w ocenie ustaleń faktycznych Komisji.

Wnosząca odwołanie podnosi, że dokonana przez Sąd ocena zarzutów podniesionych przez nią w pierwszej instancji jest dotknięta przeinaczeniem dowodów, naruszeniem prawa i niedostatecznym uzasadnieniem.

Zarzut trzeci odwołania dotyczący naruszenia prawa w ramach analizy ustaleń faktycznych Komisji w zakresie istnienia jednolitego i ciągłego naruszenia oraz odpowiedzialności wnoszącej odwołanie za jej udział w tym naruszeniu.

W pierwszej kolejności wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie uzasadnił w wystarczający sposób oddalenia jej zarzutu, że Komisja nie wykazała w sposób wymagany prawem odpowiedzialności wnoszącej odwołanie za dwu- i trójstronne kontakty innych zainteresowanych przedsiębiorstw, co stanowi naruszenie prawa. W drugiej kolejności naruszenie prawa stanowi również oddalenie podniesionego przez wnoszącą odwołanie zarzutu, iż Komisja nie udowodniła ciągłości naruszenia.

Zarzut czwarty odwołania dotyczący oczywistych błędów w ocenie przy ustalaniu grzywny.

Po pierwsze, fakt, że Sąd przyjął za podstawę obrotu sprzedaż zafakturowaną w EOG, a nie sprzedaż dostarczoną/wysłaną do EOG, stanowi naruszenie prawa. Ustalając współczynnik wagi naruszenie na poziomie 16 % Sąd również zastosował nieodpowiednie kryteria prawne, ponieważ nie uwzględnił indywidualnej sytuacji wnoszącej odwołanie. Po drugie, nie uwzględnił on w wystarczającym stopniu okoliczności łagodzących, ponieważ całkowita kwota grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie była nieproporcjonalna. Sąd naruszył w ten sposób między innymi zasady proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ nie uwzględnił w należyty sposób ograniczonego udziału wnoszącej odwołanie. Wnosząca odwołanie podnosi również, że Sąd naruszył prawo nie uznając niedbalstwa i zachowania konkurencyjnego wnoszącej odwołanie za okoliczności łagodzące.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 29 września 2021 r. w sprawie T-363/18, Nippon Chemi-Con Corporation/Komisja, wniesione w dniu 10 grudnia 2021 r. przez Nippon Chemi-Con Corporation

(Sprawa C-759/21 P)

(2022/C 64/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Nippon Chemi-Con Corporation (przedstawiciele: H.-J. Niemeyer, M. Röhrig, P. Neideck, Rechtsanwältin, I.-L. Stoicescu, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 marca 2018 r. (¹), dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40136 – *Kondensatory*) w zakresie dotyczącym wnoszącej odwołanie;